

D E C I Z I E

cu privire la admiterea cererii de apel declarată de Pînzescu Daniel prin intermediul avocatului Chirilenco Svetlana.

în cadrul cererii de chemare în judecată depusă de înaintată de Pînzescu Daniel împotriva lui Cocerva Vladimir privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, prin care cererea a fost respinsă,

împotriva hotărârii Judecătoriei Soroca (sediul Florești) din 23.02.2026,

Dosarul nr. 2a-487/2026
PIGD nr. 2-25175175-03-2a-07052026

Prima instanță: Judecătoria Soroca (sediul Florești) (judecător Rusu-Parii Rosița)

10 iulie 2026, mun. Bălți
Textul corespunde originalului

Examinând, fără citarea părţilor, cererea de apel declarată de Pînzescu Daniel prin intermediul avocatului Chirilenco Svetlana

Curtea de Apel Nord, în completul compus din:
Stanislav Grosu*, Preşedinte,*
Alina Țihonschi,
Mariana Sajin, *judecători*

A constatat următoarele:

La data de 16 decembrie 2026, Pînzescu Daniel a înaintat în Judecătoria Soroca, sediul Florești cerere de chemare în judecată împotriva lui Cocerva Vladimir privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a indicat că, Pînzescu Daniel în anul 2017 prin intermediul paginii „999.md„ a găsit anunţul privind vânzarea telefoanelor mobile la un preţ redus. Drept urmare a

comunicării convorbirilor telefonice a făcut cunoştinţă cu cet. Cocerva Vladimir, cu care ulterior a avut relaţii de procurare a telefoanelor.

La caz, la materialele dosarului, în calitate de probă este anexată Ordonanţa din 25.07.2025 emisă de Procuratura Bălţi din care rezultă că, la data de 13.11.2019 cet. Pînzescu Daniel a primit un mesaj de la cet. Cocerva Vladimir, prin care ultimul i-a propus spre vânzare un telefon nou/sigilat iPhone X Apple la preţul de 340 euro din Rusia. Drept urmare părţile au ajuns la un numitor comun de comanda la cinci telefoane de acest model. Drept urmare la data de 17.11.2019 lui cet. Cocerva Vladimir i-a fost transmisă suma de 1020 euro, pentru trei telefoane, care au fost livrate. Ulterior la data de 23.11.2019 în raza mun. Bălţi, cet. Pînzescu Daniel i-a transmis lui cet. Cocerva Vladimir încă 1980 euro pentru procurarea a şase telefoane. Trei telefoane au fost transmise lui cet. Pînzescu Daniel la data de 25.11.2025, restul trei telefoane inclusiv contravaloarea lor nu a fost transmisă, pe motivul că cet. Cocerva Vladimir a invocat că banii sunt transmişi în Rusia şi livrarea se reţine, fiind prezentă nerestituită suma de mijloace băneşti în echivalentul de 1 200,00 Euro.

Totodată, potrivit Ordonanţa din 25.07.2025 emisă de Procuratura Bălţi, rezultă că din cadrul acţiunilor întreprinse de către Organele de urmărire penală au fost examinate discuţiile/înregistrările între cet. Pînzescu Daniel şi cet. Cocerva Vladimir, ridicate în baza Ordonanței OUP din 10.02.2023 de la cet. Pînzescu Daniel şi examinate la data de 16.02.2023, din care rezultă expres că cet. Cocerva Vladimir recunoaşte faptul prezente: datoriei dar refuză să scrie recipisă deoarece nu urmăreşte careva scopuri obscure.

Susține că, potrivit examinării discuţiilor purtate prin aplicaţiile Viber, purtate între părţi în perioada decembrie 2019 până în august 2021, cet. Cocerva Vladimir invocă imposibilitatea de ai rambursa lui Pînzescu Daniel costul telefoanelor.

Potrivit actelor, la caz audierii cet. Cocerva Vladimir, pârâtul recunoaşte faptul tranzacţiilor cu reclamantul, însă refuză restituirea mijloacelor băneşti în echivalentul de 1200 Euro pe motivul că banii au fost transferaţi pe teritoriu Rusiei, însă telefoanele nu au mai putut fi livrate din cauze care nu au depins de el. Astfel, suma dată nu a fost restituită până la momentul actual, şi a servit drept temei pentru adresarea cu prezenta cerere de chemare în judecată, întru încasarea datoriei şi sumelor aferente legate de cheltuielile de judecată, în mod forţat.

Reclamantul a solicitat încasarea de la cet. Cocerva Vladimir, a.n ***** IDNP *****în beneficiul cet.Pînzescu Daniel a.n *****, IDNP *****suma de 1 200,00 (o mie două sute lei) euro cu titlu de datorie echivalentul în lei moldoveneşti conform cursului BNM la ziua executării Hotărîrii, 963,64 (nouă sute șaizeci şi trei) lei 64 bani cu titlu de taxa de stat, 200 lei taxa de timbru şi 5 000,00 (cinci mii) cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 22 decembrie 2025, cererea de chemare în judecată înaintată de Pînzescu Daniel împotriva lui Cocerva Vladimir privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, a fost acceptată spre examinare în procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Soroca (sediul Florești) din 23.02.2026, cererea de chemare în judecată a fost respinsă.

Solicitarea apelantului:

La data de 04.03.2025 (potrivit dății indicate pe plicul ce conținea cererea de apel nemotivată), Pînzescu Daniel prin intermediul avocatului Chirilenco Svetlana a contestat hotărârea primei instanțe, solicitând casarea integrală acesteia și emiterea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată va fi admisă integral.

Potrivit art.362 alin.(1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Astfel, apelul a fost declarat în termen, or dispozitivul hotărârii contestate cu apel a fost emis la data de 23.02.2026, iar cererea de apel nemotivată a fost depusă la 04.03.2026.

Argumentele părţilor:

În motivarea apelului, apelantul a invocat că hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Florești, din 23 februarie 2026, în partea prin care au fost respinse pretențiile formulate de Pînzescu Daniel, este ilegală, nefondată și netemeinică, fiind pronunțată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procesual.

În motivarea apelului, acesta a arătat că, la data de 16 decembrie 2025, prin intermediul avocatului Chirilenco Svetlana, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Cocerva Vladimir privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată. A menționat că acțiunea a fost întemeiată pe probe scrise anexate la dosar, din care rezultă că, în anul 2017, prin intermediul platformei „999.md", a intrat în relații comerciale cu pârâtul privind procurarea telefoanelor mobile.

Apelantul a invocat că, potrivit Ordonanței Procuraturii municipiului Bălți din 25 iulie 2025, la data de 13 noiembrie 2019, Cocerva Vladimir i-a propus spre vânzare telefoane mobile de model iPhone X Apple, iar părțile au convenit asupra procurării mai multor telefoane. În acest context, a arătat că la 17 noiembrie 2019 i-a transmis pârâtului suma de 1 020,00 euro pentru trei telefoane, care ulterior au fost livrate, iar la 23 noiembrie 2019 i-a remis suplimentar suma de 1 980,00 euro pentru procurarea a încă șase telefoane.

Potrivit apelantului, din cele șase telefoane comandate ulterior au fost livrate doar trei, iar contravaloarea celorlalte trei telefoane, în sumă echivalentă cu 1 200,00 euro, nu i-a fost restituită până în prezent, pârâtul motivând că banii au fost transferați în Federația Rusă, însă livrarea telefoanelor nu a mai fost posibilă.

De asemenea, apelantul a invocat că Ordonanța Procuraturii municipiului Bălți din 25 iulie 2025 confirmă examinarea înregistrărilor și conversațiilor purtate între părți, ridicate în cadrul procesului penal, din conținutul cărora rezultă că pârâtul a recunoscut existența datoriei, însă a refuzat să întocmească o recipisă. Totodată, acesta a arătat că din conversațiile purtate prin aplicația Viber în perioada decembrie 2019 – august 2021 rezultă că pârâtul nu a negat existența raporturilor juridice dintre părți, ci doar imposibilitatea temporară de a restitui suma datorată.

Apelantul a mai susținut că instanța de fond a analizat superficial materialul probator, limitându-se în mare parte la expunerea dispozițiilor procedurale aplicabile cauzelor cu valoare redusă, fără a efectua o apreciere efectivă a probelor administrate și fără a motiva în mod suficient concluziile privind respingerea acțiunii.

În continuare, apelantul a făcut trimitere la materialele procesului penal nr. 20230400211, arătând că, deși inițial procurorul a dispus neînceperea urmăririi penale și clasarea procesului penal, apreciind că raporturile dintre părți sunt de natură civilă, ulterior, prin încheierea Judecătoriei Bălți din 12 iunie 2025, ordonanțele procurorilor au fost anulate, fiind dispusă efectuarea unui control suplimentar asupra circumstanțelor cauzei.

Totodată, apelantul a susținut că înscrisurile și declarațiile administrate în cadrul procesului penal confirmă faptul transmiterii către pârât a sumei de 1 200,00 euro, precum și împrejurarea

că aceasta nu a fost restituită. În opinia sa, chiar organele de urmărire penală au reținut că raporturile dintre părți sunt de natură civilă și urmează a fi soluționate de instanța de judecată în cadrul unui litigiu civil.

Referitor la concluzia instanței de fond privind lipsa unor înscrisuri care să confirme existența tranzacției, apelantul a arătat că imposibilitatea prezentării unei recipise se datorează refuzului intenționat al pârâtului de a întocmi un asemenea înscris încă de la momentul primirii banilor, motiv pentru care acesta a fost nevoit să sesizeze organele de urmărire penală.

De asemenea, apelantul a criticat concluzia instanței potrivit căreia simpla invocare a unor discuții purtate între părți și a unor înțelegeri verbale nu poate constitui dovadă suficientă a existenței unei obligații civile. Acesta a susținut că respectivele conversații nu reprezintă singurele mijloace de probă, ci sunt coroborate cu declarațiile părților și cu materialele administrate în cadrul procesului penal, care, în opinia sa, confirmă existența datoriei.

Totodată, apelantul a solicitat instanței de apel încuviințarea administrării unor probe suplimentare anexate la cererea de apel, motivând că nu le-a putut prezenta în fața instanței de fond din cauza imposibilității obiective de a obține integral materialele procesului penal, în pofida demersurilor și solicitărilor repetate adresate organelor de urmărire penală.

În final, apelantul a susținut că și-a executat integral obligația procesuală privind administrarea probelor, apreciind că pretențiile formulate sunt confirmate prin probe pertinente, concludente și utile, inclusiv prin materialele acumulate în cadrul procesului penal. În consecință, a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată împotriva lui Cocerva Vladimir privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată să fie admisă integral.

Aprecierea instanţei de apel:

Potrivit art.276^2 Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Potrivit art.276^3 alin.(1) și (2) Cod de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică.

La caz, Colegiul Civil reține că, instanța de fond a examinat cauza civilă conform prevederilor art. 276^4 CPC.

Potrivit art.276^4 alin. (4) Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condițiile prezentului cod. Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive şi irevocabile de la pronunțare.

Astfel, Colegiul civil conchide că prezenta cauză civilă urmează să fie examinată în procedura cererilor cu valoare redusă.

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces, a materialelor din dosar, Colegiul civil consideră că apelul urmează a fi admis iar hotărârea casată integral cu emiterea unei noi hotărâri din următoarele considerente.

Conform art.385 lit. c) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să caseze integral sau parțial hotărârea primei instanţe, emițând o nouă hotărâre.

Conform art.386 alin. 1 Cod de procedură civilă, hotărârea primei instanţe se casează sau se modifică de instanța de apel dacă:

a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin;

b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente;

c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, sunt în contradicţie cu circumstanţele cauzei;

d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

Materialele cauzei atestă că la data de 13.11.2019, reclamantul ar fi primit un mesaj de la pârât, prin care acesta i-ar fi propus spre vânzare un telefon de model iPhone X, la prețul de 340 euro, provenit din Rusia, iar ulterior părțile ar fi convenit asupra procurării mai multor telefoane. În acest context, reclamantul a susținut că ar fi transmis pârâtului suma de 1 020,00 euro pentru trei telefoane, iar ulterior încă 1 980,00 euro pentru procurarea a șase telefoane.

La data de 10.02.2023 în REI-1 a Inspectoratului de poliţie Bălţi sub nr. 20230400211, a fost înregistrată plângerea lui Pînzescu Daniel, precum că Cocerva Vladimir, contra sumei de 1 980,00 euro în loc de şase telefoane mobile de model iPhone X Apple i-a livrat numai trei telefoane şi nici banii în sumă de 1 200,00 euro nu i-a restituit.

Prin ordonanţa procurorului în Procuratura mun. Bălţi Ruslan Ştirbu din 13.03.2023, a fost dispusă neînceperea urmăririi penale în corespundere cu prevederile art.275 p.3) din Codul de procedură penală, pe motivul lipsei în acţiunile numitului Vladimir Cocerva a elementelor infracţiunii prevăzute de art. 190 din Codul penal, cu clasarea procesului penal (f.d. 14-15).

Potrivit ordonanței Procurorului, adjunct al procurorului-şef al Procuraturii mun. Bălţi Alexandru Celac, examinând cu titlu de control ierarhic materialele procesului penal nr.20230400211 şi plângerea depusă de către avocatul Iulian Paciurca, pretins în interesele numitului Daniel Pânzescu din data de 17 ianuarie 2024 s-a respins plîngerea depusă de avocatul Alex Frunze în interesele numitului Daniel Pînzescu împotriva ordonanţei procurorului din cadrul Procuraturii mun. Bălţi, Ştirbu Ruslan din 13.03.2023 prin care a fost dispus neînceperea urmăririi penale şi clasarea procesului penal nr. 20230400211 cu menţinerea fără modificări a actului procedural emis de către procurorul ierarhi inferior Ruslan Ştirbu la 13.03.2023 - ordonanţa de neîncepere a urmăririi penale şi (clasare a procesului penal nr. 20230400211) (f.d. 17).

Prin încheierea judecătoriei Bălţi din 12.06.2025, plângerea depusă de avocatul Alexei Frunze în interesele lui Pînzescu Daniel, a fost admisă, au fost anulate ordonanţele procurorului în Procuratura mun. Bălţi Rusan Știrbu din 13.03.2023 de refuz în pornirea urmăririi penale şi clasarea procesului penal şi a procurorului ierarhic superior din 13.02.2025 de respingere a plângerii în cadrul procesului penal nr. 20230400211, obligarea procurorului să efectueze în cadrul procesului penal un control suplimentar asupra faptelor sesizate de avocatul Alexei Frunze în interesele lui Pînzescu Daniel şi în dependenţă de circumstanţele stabilite în urma acţiunilor procesuale efectuate, să se adopte o hotărâre în condiţiile legii (f.d. 19-21).

Conform ordonanței Procurorului în Procuratura Bălţi, Oficiul Principal, Ira Guțu, din data de 25 iulie 2025, potrivit căreia în urma examinării materialelor procesului penal, înregistrat în

Registrul nr.1 al Inspectoratului de poliţie Bălţi la 10.02.2023 sub numărul 20230400211, s-a refuzat în pornirea urmăririi penale în cazul sus-menţionat din motivul că acţiunile Cocerva Vladimir nu întrunesc elementele componenţei de infracţiune, cu clasarea procesului penal nr. 20230400211 (f.d. 22-23).

Pînzescu Daniel la 17.11.2025, prin scrisoare recomandată a somat debitorul, solicitând stingerea în mod benevol a creanţelor nominalizate, prin efectuarea achitării a mijlocelor băneşti în echivalentul de 1 200,00 Euro (f.d. 12).

La data de 16 decembrie 2025, Pînzescu Daniel a înaintat în Judecătoria Soroca, sediul Florești cerere de chemare în judecată împotriva lui Cocerva Vladimir privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, solicitând încasarea de la cet. Cocerva Vladimir, a.n ***** IDNP *****în beneficiul cet.Pînzescu Daniel a.n *****, IDNP *****suma de 1 200,00 (o mie două sute lei) euro cu titlu de datorie echivalentul în lei moldoveneşti conform cursului BNM la ziua executării Hotărîrii, 963,64 (nouă sute șaizeci şi trei) lei 64 bani cu titlu de taxa de stat, 200 lei taxa de timbru şi 5 000,00 (cinci mii) cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 22 decembrie 2025, cererea de chemare în judecată înaintată de Pînzescu Daniel împotriva lui Cocerva Vladimir privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, a fost acceptată spre examinare în procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă.

Prin hotărârea Judecătoriei Soroca (sediul Florești) din 23.02.2026, cererea de chemare în judecată a fost respinsă.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că reclamantul a avut obligația întocmirii unui act juridic în formă scrisă, făcând trimitere la prevederile art. 321 alin. (1) și (2) Cod Civil RM.

Totodată, instanța a concluzionat că reclamantul nu a prezentat dovezi concludente și admisibile care să confirme transmiterea efectivă a mijloacelor bănești în cuantumul invocat, precum și existența unei obligații certe asumate de pârât privind procurarea și livrarea telefoanelor sau restituirea sumelor pretense, iar din materialele cauzei nu rezultă existența unui contract sau a altor înscrisuri care să confirme raportul juridic obligațional dintre părți și condițiile concrete ale acestuia. De asemenea, probele invocate de reclamant nu confirmă în mod cert faptul transmiterii sumelor de bani și nici asumarea de către pârât a unei obligații corespunzătoare.

Colegiul Civil constată că la emiterea hotărârii, instanţa de fond nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, iar concluziile primei instanţe expuse în hotărâre sunt în contradicţie cu circumstanţele cauzei, ceea ce potrivit art. 386 lit. a), c), este temei de casare a hotărârii.

La data de 04.03.2026 (potrivit dății indicate pe plicul ce conținea cererea de apel nemotivată), Pînzescu Daniel prin intermediul avocatului Chirilenco Svetlana a contestat hotărârea primei instanțe, solicitând casarea integrală acesteia și emiterea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată va fi admisă integral.

Potrivit art.373 alin.(1) și (2) Cod de procedură civilă, (1) instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. (2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.

În conformitate cu prevederile art.9 alin.1) şi alin. 2), lit. a) Codul civil, drepturile şi obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi şi obligații civile, pornind de la principiile legislației civile. Drepturile şi obligațiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

Potrivit art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Prevederile art. 15 alin. (1) Cod civil, stabilesc expres că apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

Art.992 alin. (1) Codul Civil stabilește că „contract este acordul de voinţa realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice, iar potrivit art.993 alin.(2), părțile contractante pot încheia în mod liber, în limitele dispozițiilor legale imperative, contracte și pot stabili conținutul lor”.

Într-o altă ordine de idei, potrivit art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Potrivit art. 775 alin. (1) Cod Civil RM, „(1) Debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei”.

Articolul 776 Cod civil prevede că, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Conform art. 858 aliniatele (1) și (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul şi în momentul stabilit.

Colegiul Civil reține că potrivit art. 776 din Codul civil al Republicii Moldova, obligațiile se nasc nu doar din contracte, ci și din alte acte și fapte juridice prevăzute de lege. Prin urmare, existența unui raport obligațional nu este condiționată în toate cazurile de întocmirea unui înscris, ci poate rezulta din conduita părților și din ansamblul probelor administrate în cauză.

Raportate la caz, instanța de apel reține că lipsa unui act juridic întocmit în formă scrisă nu înlătură existența obligației pârâtului de restituire a sumei primite.

Dimpotrivă, Colegiul civil reține că din ansamblul probelor administrate în cauză rezultă existența raporturilor juridice dintre părți, iar din materialele procesului penal rezultă că intimatul-pârât a recunoscut expres existența unei datorii în cuantum de 600,00 euro față de reclamant.

În acest sens, potrivit ordonanței procurorului Procuraturii Bălți, Ira Guțu, din 25.07.2025, pârâtul a declarat că a primit de la reclamant suma de 1.500,00 euro, a livrat telefoane în valoare totală de 900,00 euro și a recunoscut existența unei datorii restante în cuantum de 600,00 euro.

Această recunoaștere, apreciată în coroborare cu celelalte înscrisuri administrate în cauză, constituie un mijloc de probă pertinent și concludent care confirmă obligația pârâtului de a restitui suma de 600,00 euro. În ceea ce privește diferența solicitată de reclamant până la cuantumul de 1.200,00 euro, materialul probator administrat nu permite instanței să constate, cu gradul de certitudine impus în procesul civil, existența unei obligații de restituire în această întindere. (f.d. 23).

Totodată, în conformitate cu art. 776 din Codul civil, izvorul obligației îl constituie raportul juridic născut între părți, iar nu exclusiv existența unui înscris care să îl consemneze. În măsura în care remiterea sumelor de bani și asumarea obligației de restituire sunt dovedite prin mijloace de probă admisibile și pertinente, inexistența unui contract redactat în formă scrisă nu poate constitui, prin ea însăși, un temei pentru exonerarea pârâtului de obligația de executare.

Fiind chestionat în legătură cu examinarea cauzei penale nr. 20230400211 în cadrul plângerii depuse de către Pînzescu Daniel referitor la pretinsele acțiuni ilicite ale lui Cocerva Vladimir, ultimul a recunoscut existența raporturilor contractuale între părți, cât și existența unei datorii rămase în mărime de 600 euro referitor la telefoanele ce urmau a fi puse la dispoziția apelantului suplimentar (f.d. 73-74; 83; 116), procesul-verbal de examinare a documentelor: copia paginii de anunțuri 999.md și copia discuției viber dintre Daniel Pînzescu și Vladimir Cocerva (f.d. 85-95).

Potrivit art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă,) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit art.121 Cod de procedură civilă, Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Totodată, conform prevederilor art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilesc că, Circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Conform art.130 alin. (1) Cod de procedură civilă, Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Raportând circumstanțele cauzei la dispozițiile art. 117, art. 118, art. 121, art. 122 și art. 130 din Codul de procedură civilă, Colegiul reține că apelantul și-a executat obligația procesuală de a proba circumstanțele pe care și-a întemeiat pretențiile, prezentând un ansamblu de probe pertinente, concludente și admisibile, care urmează a fi apreciate în coroborare, iar nu în mod izolat.

În acest sens, materialele procesului penal, inclusiv declarațiile intimatului-pârât, ordonanțele organului de urmărire penală și celelalte înscrisuri administrate, constituie mijloace de probă dobândite în condițiile legii, apte să stabilească împrejurările de fapt relevante pentru soluționarea prezentului litigiu civil. Din conținutul acestora rezultă că intimatul-pârât a recunoscut primirea sumei de bani și existența unei datorii în cuantum de 600 euro față de apelant, fără a contesta existența raportului juridic dintre părți, invocând doar imposibilitatea restituirii sumei respective.

O asemenea manifestare de voință nu poate fi interpretată în mod izolat, ci în contextul raporturilor juridice existente între părți și al conduitei procesuale a acestuia. Or, prin recunoașterea datoriei, intimatul-pârât a confirmat implicit existența obligației sale de restituire a sumei respective, împrejurare care constituie un element probator relevant în stabilirea raportului obligațional dintre părți.

În acest context, Colegiul apreciază că recunoașterea datoriei echivalează cu admiterea existenței obligației de restituire a sumei datorate, nefiind compatibilă cu susținerea ulterioară a inexistenței raportului juridic obligațional. Odată ce debitorul admite că datorează o anumită sumă de bani, acesta confirmă implicit și existența obligației corelative de executare a prestației, respectiv de restituire a sumei recunoscute.

Prin urmare, recunoașterea expresă de către intimatul-pârât a datoriei în cuantum de 600 euro constituie o împrejurare de fapt ce urmează a fi apreciată în coroborare cu întregul probatoriu administrat în cauză, fiind de natură să confirme existența obligației civile de restituire a acestei sume.

În același sens este și practica Curții Supreme de Justiție, care a statuat că recunoașterea datoriei de către împrumutat, consemnată în explicațiile oferite organelor de poliție, procuraturii sau în procesul-verbal al ședinței de judecată, semnat de debitor, confirmă valabilitatea raportului obligațional, indiferent de cuantumul împrumutului.

Colegiul apreciază că această recunoaștere nu poate fi ignorată la soluționarea cauzei, întrucât reprezintă un element probator de o forță probantă deosebită, care confirmă existența obligației de restituire și se coroborează cu celelalte probe administrate în cauză. Or, potrivit principiului aprecierii libere a probelor consacrat de art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța este obligată să examineze toate probele în ansamblul și interdependența lor, fără a le aprecia în mod fragmentar sau selectiv.

În același timp, Colegiul reține că prima instanță a acordat o valoare probatorie redusă materialelor procesului penal și recunoașterii formulate de intimatul-pârât, fără a analiza aceste probe în conexiune cu întregul probatoriu administrat și fără a expune argumente suficiente care să justifice înlăturarea lor. O asemenea abordare este contrară exigențelor art. 130 din Codul de procedură civilă, care impun o apreciere completă, obiectivă și multiaspectuală a probelor.

În plus, recunoașterea expresă a datoriei de către intimatul-pârât, consemnată în cadrul procesului penal, este de natură să confirme existența raportului obligațional dintre părți și obligația corelativă de restituire a sumei recunoscute, aspect care este în concordanță și cu interpretarea dată instituției recunoașterii obligației de către Curtea Supremă de Justiție.

În consecință, Colegiul concluzionează că probatoriul administrat în cauză dovedește, cu gradul de certitudine impus de procesul civil, existența obligației de restituire a sumei de 600 euro, astfel încât soluția instanței de fond de respingere a acțiunii nu corespunde circumstanțelor de fapt stabilite și probelor administrate. Prin urmare, cererea de apel urmează a fi admisă, hotărârea primei instanțe casată în partea contestată, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă încasarea din contul intimatului-pârât în beneficiul apelantului a sumei de 600 euro, reprezentând datoria recunoscută și nerestituită.

Într-o altă ordine de idei, potrivit art.82 Cod de procedură civilă, Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit art. 83 alin. (2) Cod de procedură civilă stipulează că taxa de stat se determină în acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat nr.213/2023.

Potrivit prevederilor art. 83 alin. (3) Cod de procedură civilă, se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată, cererea reconvențională, cererea de intervenție principală, cererea vizând cauzele cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, cererea de declarare a insolvabilității, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărârilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe

actele judecătorești, precum și alte cereri prevăzute la pct. 1 din anexa nr. 1 la Legea taxei de stat nr. 213/2023.

Potrivit pct. 1.1.2 din anexa nr. 1 Legii taxei de stat, nr. 213 din 31-07-2023 în vigoare din 01.01.2024, dacă valoarea acțiunii este de 5001–50000 lei, urmează a fi achitată suma conform următorului calcul 250 lei + 4% din valoarea acțiunii care depășește 5001 lei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Având în vedere că suma de 600,00 euro urmează a fi convertită în lei la data emiterii deciziei, Colegiul atestă că valoarea acțiuni reprezintă suma de 12 049,62 lei.

Astfel, suma în mărime de 531,94 lei va fi încasată din contul Cocerva Vladimir în beneficiul Pînzescu Daniel cu titlu de compensarea cheltuielilor de judecată (taxa de stat achitată în instanța de fond, proporțional părții pretențiilor admise).

Totodată, conform pct. 1.6 din anexa nr. 1 legii taxei de stat, nr. 213 din 31-07-2023 în vigoare din 01.01.2024, prevede că pentru cererile de apel împotriva hotărârilor instanțelor de judecată, inclusiv pentru apelul incident și cererile de alăturare la apel, urmează a fi achitată suma de 85% din taxa de stat achitată în prima instanță, iar în cazul litigiilor cu caracter patrimonial – 85% din taxa calculată din suma contestată.

Astfel, suma în mărime de 452,15 lei va fi încasată din contul Cocerva Vladimir în beneficiul Pînzescu Daniel cu titlu de compensarea cheltuielilor de judecată (taxa de stat achitată în instanța de apel, proporțional părții pretențiilor admise).

Subsecvent, potrivit art. 84 Cod de procedură civilă (1) Taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea unui proces judiciar civil sau de contencios administrativ atât în primă instanță, cât și în căile de atac, în temeiul legii. (2) Taxa de timbru se achită în contul instanțelor de judecată și se gestionează în conformitate cu art.43 din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr.181/2014. (3) Cuantumul taxei de timbru este determinat în mărime fixă conform Legii taxei de stat nr.213/2023.

Conform art. 2 a Legii taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, (1) Taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice și juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum și pentru fiecare contestație împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenționale atât în primă instanță, cât și în căile de atac. (2) Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eșalonare, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege. Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie și nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul. (3) Prin derogare de la alin. (1), nu se percepe taxă de timbru de la autoritățile și instituțiile publice în acțiunile care au ca obiect încasarea unor sume de bani la bugetul de stat. (4) Taxa de timbru constituie 200 de lei.

Potrivit Notei de plată nr. 00186577582021 din 19.11.2025 (f.d. 5), reclamantul a achitat taxa de timbru în mărime de 200,00 lei pentru depunerea cererii de chemare în judecată.

În baza Hotărârii Curții Constituționale nr. 20/2024, s-a declarat neconstituțional textul din art. 84 alin. (4) CPC și art. 2 alin. (2) din Legea nr. 213/2023, taxa de timbru poate fi compensată.

Astfel, instanța de apel consideră necesară încasarea sumei de 200,00 lei ca taxă de timbru din contul lui Cocerva Vladimir în beneficiul lui Pînzescu Daniel cu titlu de cheltuieli suportate în legătură cu depunerea cererii de chemare în judecată.

Suplimentar, Potrivit Notei de plată nr. 00149793053838 din 05.05.2026 (f.d. 121), apelantul a achitat taxa de timbru în mărime de 200,00 lei pentru depunerea cererii de apel.

Astfel, instanța de apel consideră necesară încasarea sumei de 200,00 lei ca taxă de timbru din contul lui Cocerva Vladimir în beneficiul lui Pînzescu Daniel cu titlu de cheltuieli suportate în legătură cu depunerea cererii de apel.

Subsecvent, conform art.90 lit. i) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de asistență juridică.

Conform prevederilor art.94, alin.(1) CPC, cu privire la repartizarea cheltuielilor de judecată între părţi, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă partial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Conform art.96 alin.(1), (1^1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Se contestă indubitabil că în cadrul examinării cauzei civile interesele reclamantului au fost reprezentate de către avocatul Chirilenco Svetlana, ce se confirmă prin mandatul nr.2341218 din 03.10.2025 (f.d. 4), pentru serviciile acestuia au fost achitate de către reclamantă conform bonului de plată seria GL, nr. 429945 din 03.09.25 suma de 5 000,00 lei (f.d. 9).

Revenind la prevederile art.96 alin.(1), instanța de apel relevă importanța noțiunilor de real, necesar şi rezonabil, de altfel Colegiul reține că la interpretarea acestora de la caz la caz, acordarea unei abordări referitor la realitate, necesitate şi rezonabilitatea compensării cheltuielilor de asistenţă juridică, apreciere îi acordă instanța în fața căreia s-a examinat litigiu.

Or, din normele menționate, raportate la hotărârea Plenului Curţii Supreme de Justiţie cu privire la practica aplicării de către instanţele judecătoreşti a legislaţiei despre încasarea cheltuielilor de judecată în cauzele civile, nr. 25 din 28 iunie 2004, s-a recomandat ca în cazurile de soluţionare a cererilor de restituire a cheltuielilor pentru asistenţă juridică acordată, instanţele vor reţine inclusiv pornind de la practica CtEDO că cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime.

Reieșind din complexitatea dosarului, raportată la perioada acordării serviciilor de asistență juridică și la aportul adus a avocatului în soluționarea cauzei civile prin interesul acestuia în soarta dosarului și participarea activă la examinarea cauzei, Colegiul Civil consideră oportun încasarea cheltuielilor de asistență juridică în volum deplin.

La caz, instanța de apel reține că, suma de 5 000,00 lei este rezonabilă și proporțională cu complexitatea cauzei, cu volumul de muncă prestat și cu tarifele practicate în mod uzual, nefiind una excesivă sau disproporționată raportat la circumstanțele speței.

Corespunzător, în baza circumstanțelor faptice ale cazului dedus judecării în ordine de apel, Colegiul civil concluzionează că, argumentele expuse de către apelant în cererea de apel sunt întemeiate, iar cheltuielile de asistență juridică suportate în instanța de fond în mărime de 5 000,00 urmează a fi încasate în volum deplin din contul lui Cocerva Vladimir.

În conformitate cu art. 276^4, 385 lit. c), 390 CPC, Colegiul civil,-

Decide:

Se admite apelul declarat de Pînzescu Daniel prin intermediul avocatului Chirilenco Svetlana.

Se casează integral hotărârea Judecătoriei Soroca (sediul Florești) din 23.02.2026 emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Pînzescu Daniel împotriva lui Cocerva Vladimir privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată și se pronunță o nouă hotărâre după cum urmează:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată.

Se încasează din contul lui Cocerva Vladimir în beneficiul lui Pînzescu Daniel suma de 6 00,00 (șase sute) euro cu titlu de datorie, și 5 000,00 (cinci mii) lei cheltuieli de asistență juridică.

Se încasează din contul lui Cocerva Vladimir în beneficiul lui Pînzescu Daniel taxa de stat pentru instanța de fond în legătură cu depunerea cererii de chemare în judecată a sumei în mărime de 531,94 (cinci sute treizeci și unu),94 lei și suma de 200 (două sute) lei cu titlu de taxă de timbru pentru depunerea cererii de chemare în judecată.

Se încasează din contul lui Cocerva Vladimir în beneficiul lui Pînzescu Daniel, suma de 452,15 (patru sute cincizeci și doi),15 lei cu titlu de taxă de stat pentru depunerea cererii de apel și suma de 200 (două sute) lei cu titlu de taxă de timbru pentru depunerea cererii de apel.

În rest, acțiunea formulată de Pînzescu Daniel, se respinge

Decizia nu se supune recursului, fiind definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului,
judecător Stanislav Grosu

Judecătorii: Alina Țihonschi Mariana Sajin